

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 231/07
01.03.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Slijepčevića, predsednika veća, Branislave Apostolović, Nadežde Radević, Jovanke Kažić i Ljubice Milutinović, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog Javnog preduzeća za gazdovanje šuma "Srbijašume" iz Beograda, koga zastupa punomoćnik BA, advokat, radi činidbe, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.5359/06 od 28.06.2006. godine, u sednici veća održanoj dana 1.03.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž.5359/06 od 28.06.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž.5359/06 od 28.06.2006. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tuženog pa je potvrđena presuda Četvrtog opštinskog suda u Beogradu P.br.5611/03 od 27.12.2005. godine kojom je usvojen tužbeni zahtev tužioca i obavezan tuženi da tužiocu sa najbližeg kamionskog-traktorskog puta sa lagera isporuči čamovu građu bliže opisanu u izreci, kao i da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 107.608,00 dinara.

Blagovremenom i dozvoljenom revizijom tuženi pobija drugostepenu presudu zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu drugostepenu presudu u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku revizijski sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Tuženi u svojoj reviziji nije naveo bitne povrede zbog kojih je izjavio reviziju, tako da ovi navodi nisu mogli biti predmet ocene revizijskog suda.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilac i tuženi su zaključili ugovor o delu kojim se obavezao tužilac da kod tuženog kosi seno. Za izvršene usluge košenja sena tuženi tužiocu nije platio naknadu u novcu. Stoga je izdata dispozicija broj 9 koja predstavlja kompenzaciju za ovaj ugovor. Tuženi je bio u obavezi da tužiocu isporuči drvenu građu navedenu u dispoziciji broj 9. Tuženi je od tužioca preuzeo seno. Dana 12.08.1996. godine izdata je dispozicija broj 134 koja predstavlja kompenzaciju za preuzeto seno od strane tuženog, a u vidu čamove građe. Tužilac je kupio građu od tuženog i isplatio cenu po priloženim predračunima. Međutim, tuženi ovu građu nije predao tužiocu a za istu su izdate dispozicije broj 16, 62 i 63. Sve navedene obaveze tuženog su nastale u periodu od 1996. do 1998. godine. Predmetna tužba za ispunjenje obaveze tuženog podneta je sudu 2001. godine.

Tuženi svoju obavezu po izdatim dispozicijama nije izvršio i pored obraćanja i zahteva tužioca da se isporuči određena drvena građa. Obzirom da rok za ispunjenje obaveze nije bio određen, tuženi je saglasno odredbi člana 324. stav 2. ZOO, došao u docnju započinjanjem ovog postupka čija je svrha da se postigne ispunjenje obaveze. Sporno potraživanje po dispoziciji broj 9 nema karakter povremenog davanja. Ovo potraživanje se ne zasniva ni na ugovoru u privredi. Zahtev tužioca za ispunjenje ugovora o prodaji, odnosno isplati cene za isporučeno seno, zastareva u opštem zastarnom roku po članu 371.ZOO.

Iz izloženog proizlazi da nije nastupila zastarelost, jer nije proteklo zakonom određeno vreme u kome je tužilac mogao zahtevati ispunjenje obaveze, obzirom da je obaveza tuženog nastala u periodu od 1996-1998. godine, a tužba je podneta 2001. godine.

Na osnovu navedenog, na temelju odredbe člana 405.ZPP, revizija tuženog je odbijena kao neosnovana.

Predsednik veća-sudija,

Dragiša Slijepčević, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

VS